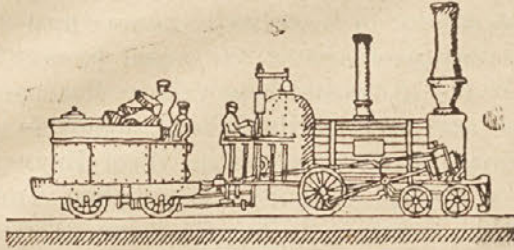

STROJNI LOŽAČ

СТРОЈНИ ЛОЖАЧ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА ЛОЖАЧА
ДРЖ. ЖЕЉЕЗНИЦА У БЕОГРАДУ

STROJNI KURJAČ

ГЛАСИЛО УДРУЖЕЊА КУРЈАЧЕВ
ДРЖАВ. ЖЕЛЕЗНИЦ В БЕОГРАДУ

Izhaja prve dni v mesecu. Posamezna številka 2 Din. Letna naročnina 24 Din. Uredništvo in upravništvo v Ljubljani, Dunajska cesta 58. Odgovorni urednik Ivan Cek. Излази првих дана у мјесecu. Поједини број 2 Дин. Годишња претрлата 24 Дин. Редакција и администрација у Љубљани, Дунајска 58. Одговорни уредник Иван Цек.

Št. 7.

V Ljubljani, 5. julija 1927.

Leto III.

Odprite oči!

(Po »Profesionistu.«)

Naši železniški materialni in moralni upi so uničeni. Tisoči in tisoči železniških nastavljenecv, delavcev in tudi uradnikov bijejo obupen boj za svoje nekdanje pravice, ki so jim po vseh obstoječih zakonih zasigurane. Kakor kuga se polašča nezadovoljnost vseh železniških trpinov in jim odpira oči.

Pričakovati je bilo od državotvorcev, da bodo pri tolikem in tako razbobnanem blagostanju naše države še razširili krog naših pravic, da bodo rešili v južnih krajih starostno vprašanje za nenastavljeno osebje, da se bodo amuleti, ki smo jih prinesli iz barbarske Avstrije, čuvali kot svetinje, ali pa da se bo kaka svitla točka v njihovi preko-sotelski in -savski pragmatiki morda razširila na nas »švabe«. — Vse zaman!

Celo vrsto let dokazujejo vse železniške organizacije pomen dobro urejenih prog, čvrstega in pošteno popravljenega parka vagonov in lokomotiv, ki naj bi služil za povzdigo blagostanja in v dobrobit vseh državljanov. Dela se pa povsem obratno. Ljudje partizani, ki vodijo železniško politiko store to, kar strokovnjaki kot kvarno odklanjajo. Nezadovoljnost narašča, breznačelna politika pa raja svoj poguben ples dalje. Korupcija je na višku! Pri vsem tem pa trpijo nižji uslužbeneci neizmerno gorje. Pozablja se na temelj železnic: delavnice in kurilnice.

Brez vsakih pomožnih sredstev, brez materiala robotajo desetisoči, vsem vremenskm neprilikam izpostavljeni, na saniranju raznih vozil. Pragmatika in pravilniki se nam brezobzirno in ne glede na politično prepričanje kršijo. Naš položaj ni samo kritičen, temveč že tudi v svojih naravnih temeljih čisto omajan in nevzdržen.

V tem skrajno obupnem položaju in v času, ko naši tovariši udrihajo po svojem nacionalnem »Udruženju«, sodrugi pri »Savezu« pa se penijo od jeze radi neuspehov, se nam nehote vsiljuje vprašanje, ali ni škoda denarja, ki se ga trati za delegate, ki hodijo v Beograd, danes nacionalci, jutri contranacionalci? Ali ne bi bilo mogoče, mesto dveh delegacij poslati samo eno, ki bi bila za polovico cenejša od dveh, zato pa v imenu vseh železničarjev v državi SHS? Saj menda ni organizacija za to tukaj, da si morda nekateri posamezniki iščejo preko nje boljše pozicijo?

Ravnanje teh talmi-generalov je pod vso kritiko, pri čemur trpijo vsi člani. Gospodar se pa zadovoljno smeje temu početju in podpira obojestransko prerekanje.

Ali ni pod takimi pogoji škoda vsake pare, ki izgine v žep in blagajno na račun novega natolcevanja? To je največji greh nad železniškimi uslužbeneci in temu nevzdržnemu stanju naj se naredi konec. — Desti je medsebojnega blatenja in obreko-vanja!

Ali vam je znana tista mična šolska pripovedka o snopu palčic, ki jih sin ni mogel, zvezanih v celoto, zlomiti?

Ko smo imeli železničarji v Avstriji samo eno strokovno organizacijo, tedaj se nam ni bilo treba bati redukcij, znižanja plač ali celo sistiranja voznihi ugodnosti ter prikrajšanja zajamčenega dopusta. Še na misel ni prihajalo tedanjim gospodom, da bi preuredili pragmatiko uslužbencem na kvar, tako da bi se psom dovolil 50% popust, železničarjeva žena ali otrok pa naj bi plačala celo pristojbino, več kot vsak dveleten član pipčarskega kluba.

Ali ni to sramotno za vse borbene organizacije, bodisi to »Zveza« ali »Savez« (po domače tudi »Zveza«). Dovolj naj bi bilo prepira za namišljeno nadvlado!

Enotnost nam je v tem hudem času potrebna kot ribi voda. Za eksempl naj

nam služi: oduzimanje voznihi prinaldežnosti.

Železničar odpri oči!

III. redni letni občni zbor

Udruženja kurjačev drž. žel. kraljevine SHS Oblasne Uprave v Ljubljani.

(Nadaljevanje.)

Nato poda preds. nadz. odb. tov. Kamnikar poročilo nadz. odbora. Pregledal je vsak mesec blagajniške knjige in našel vse v najlepšem redu. Zahvaljuje se v imenu nadz. odbora blagajniku tov. Sbašniku za vestno in točno izpolnjevanje njegove delikatne in odgovorne funkcije.

Pri na to sledečih volitvah se je izvolil odbor: predsednik Iv. Ček, I. podpreds. Matija Kos, II. podpreds. Ivan Vidmar, I. tajnik Josip Rus, II. tajnik Tine Rože, blagajnik blagajnik I. Fr. Sbašnik, blag. II. Jamnik; odborniki: Baksič, Belejan, Vidmar Josip, Sadar, Lisjak, Slabe, Pogar Ivan, Hajnšek, Skok, Karba; namestniki: Kamnikar, Rakar, Smrekar Josip, Zadel Anton, Krajnik, Mohorčič, Bezlaž, Zupančič, Jančič in Škof. — V nadzorstveni odbor so bili izvoljeni tovariši: Celar, nam, Šajbitz, Zabukovec, Fistrič (iz Maribora) in Stritof Ivan (z Jesenic).

Pri samostojnih predlogih se oglasi k besedi tov. Fistrič in prosi, da se prečitata predloga podružnice Maribor:

1. da se ustanovi samostojna podružnica v Mariboru s priključitvijo Celja, Velenja, Dravograda, Murske Sobote in Čakovca.

2. da se pošljeta na naš prihodnji kongres dva delegata iz podružnice Maribor.

Ta dva predloga zagovarjata tov. Fistrič in Kürbus in motivirata prvi predlog z raznimi očitki, ki letijo na sedanjo O. U. Vendar se prvi predlog odkloni, ker je v nasprotju z obstoječimi pravili, glede dru-

gega predloga pa pojasni predsednik navzočim, da je izpolnitev take zahteve nemogoča, kajti isto zahtevo bi potem imela pravico staviti vsaka podružnica in bi bila ugoditev takim zahtevam združena s prevelikimi stroški. S tem pojasnilom se tov. Kirbus ne zadovolji.

Pri slučajnostih se je ponovno sprožilo vprašanje 20% egzekutivne doklade. — Nadalje se je storil sklep, da se odslej vršita vsak mesec po dve redni seji in sicer vsak prvi in tretji četrtek, izredne pa po potrebi. — Sklenjeno je bilo tudi, da se odslej sprejemajo darila za društveno knjižnico namesto za tiskovni sklad. Pri tej priliki je tov. Fistri apeliral na zaupnike, naj posvetijo temu fondu svojo pozornost s tem, da bodo med članstvom zanj pridno nabirali. — Glede podpor, posmrtnin itd. se sklene, da ostane pri tem, kar je do sedaj veljalo. — Tov. Lalić (Bos. Brod) sproži vprašanje društvenega kalendarja in društvenih znakov. Tozadevni predlogi se vzamejo na znanje in se bodo obravnavali na kongresu. — Glede poedinih zahtev, pritožb itd. se sklene, da se zberejo v posebno spomenico, ki naj se odpošlje na merodajna mesta. — Predsednik zagrebške O. U. tov. Tičar izrazi željo, da bi ljublj. O. U. prevzela gotove iniciative organizatoričnega značaja napram ostalim O. U., tovariša iz Subotice obširno poročata o delu Udruženja v subotički direkciji. Omenita krivice, ki se gode našim tovarišem v tej direkciji in povdarjata potrebo skupnega nastopa v obrambo naših pravic. — Tov. Dordević iz Skoplja se pritožuje nad malomarnostjo Centrale v Beogradu, ki da se premalo zanima za naše društveno delo in naglašaja potrebo, da se na kongresu obračuna s centralnim odborom. — Tov. predsednik pojasnjuje, da dolguje Centrala ljublj. obl. upravi precejšnje svoto za časopis in povdarja potrebo, da se reši to vprašanje na tem občnem zboru, kjer so navzoči razven beogradskega zastopniki vseh Obl. uprav. Predsedniki poedinih Obl. uprav se zavežejo, da bodo, ako Centrala do kongresa ne poravnala svojih obveznosti, nakazali dotično svoto iz 30% prispevka, ki so ga dolžni pošiljati Centrali.

S tem je bil dnevni red izčrpan, nar kar zaključili tov. predsednik občni zbor.

III. redovna godišnja skupština Obl. Uprave u Ljubljani

(Наставак.)

Затим извештава председник надзорног одбора друг Камникар о раду

надзорног одбора. Прегледао је сваког месеца благајничке књиге и нашао све у најлепшем реду. У име надзорног одбора захваљује се благајнику другу Обашнику за савесно и тачно вршење његове деликатне и одговорне функције.

Следи бирање нове управе. Изабрани су: председник Иван Чек, I. потпредс. Матија Кос, II. потпредс. Иван Видмар, I. секретар Јосип Рус, II. секретар Тине Роже, I. благајник Фр. Сбашник, II. благајник Јамниц, одборници: Бакшић, Белицан, Видмар Јосип, Садар, Лисјак, Слабе, Погачар Иван, Хајншек, Скок, Карба; намесници: Камникар, Ракар, Смрекар Јосип, Задел Антон, Крајник, Мохорчић, Безлај, Зупанчич, Јанчич и Шкоф. — У надзорни одбор изабрани су: Целар, намесник Шајбјц, Забуковец, Фистрич (из Марибора) и Стритоф Иван (з Јесеница).

Код самосталних предлога узима реч друг Фистрич и моли да се прочитају предлози подружнице Марибор:

1. да се установи самостална подружница у Марибору, којој треба доделити Цеље, Велење, Дравоград, Мурску Суботу и Чаковец.

2. да се шаљу на идући конгрес два делегата из подружнице Марибор.

Ове предлоге бране другови Фистрич и Кирибус на мотивишу први предлог разним приговорима на садању Obl. Управу. Али се први предлог одбије јер је супротиван постојећим правилима, гледе другог пак предлога објасни председник, да се том тражењу не може угодити из разлога, јер би онда и све остале подружнице имале право, да поднесу исти захтев, па се такви захтеви не би могли остварити, јер би били скопчани са сувише великим трошковима. Али се овим објашњењем друг Кирибус недовољава.

Код евентуалија поново се додирнуло питање 20% егекутивне докладе. — Даље створио се закључак да буду од сада у сваком месецу по две редовите седнице само у случају потребе. — Завртка, док се буду сазивале ванредне седнице само у случају потребе. — Закључило се такођер, да ће се од сада сакупљати добровољни прилози за друштвену библиотеку уместо за лист. Том је приликом апелирао друг Фистрич на поверенике да посвете своју пажњу овом фонду. — Гледе потпора, посмртнина и т. д. се закључи, да се остани при том што је ово сада важило. Друг Лалић (Бос. Брод) додирне питање нашег календара и наших знакова. Односни предлози примају се на знање а о њима ће се расправљати на идућем конгресу. — О појединим захтевима и жалбама и т. д. закључи се,

да се сакупе у нарочиту сноменицу, која ће се послати на надлежна места. — Председник загребачке O. U. друг Тичар изрази жељу, да би љубљанска O. U. примала извесне иницијативе организаторског значаја односно осталих Obl. Управа, другови из Суботице обширно извештавају о раду Удружења у Суботичкој Дирекцији. Напомињају кривце које се наносе нашим друговима у тој Дирекцији и подвлаче потребу заједничког рада за чување наших права. — Друг Ђорђевић из Скопља жали се због нехатности Централне у Београду која се и сувише мало интересује за наш друштвени рад и подвлачи потребу, да се на конгресу обрачуна са Централним одбором. Председник објашњава, да дугује Централна љубљанској Obl. Управи приличну суму за лист, па је мњења, да ваља решити ово питање на овој скупштини, јер су присутни заступници свих Obl. Управа сем београдске. Председници појединих Obl. Управа обавезују се, да ће у случају, да Централна до конгреса не испуни своје обавезе, након конгреса односно суму наказати из 30% приноса, који су дужни пошљати Централни.

Пошто је био дневни ред скупштине извршен, закључи председник скупштину.

Zopet čišćenje kotlov!

V zadnjem času zahtevata vodstvi kurilnic Ljubljana I. in II. od kurjačev, da morajo po svoji redni službi še očistiti kotle. O tem vprašanju smo že ponovno razpravljali in govorili. Tudi je to vprašanje povzročilo že mnogo nevolje in hude krvi. Zato se nam zdi naravnost neumljivo, zakaj ga gospodje vedno znova in znova nachenjajo.

Naj zopet pribijemo sledeča dejstva:

Zahteva, da morajo kurjači čistiti kotle je v jasnem nasprotju z obstoječimi predpisi. Pravilnik o dolžnostih strojnega oobja pravi, da čistijo kotle čistilci kotlov, kjer so taki čistilci na razpolago, kjer jih ni, pa čistijo kurjači. Za vsakega človeka, ki je uspešno dovršil prvi razred osnovne šole, je ta predpis jasen in razumljiv: kjer so čistilci, čistijo oni, kjer jih ni, pa čistijo kurjači.

Nastane vprašanje: v katerih kurilnicah so čistilci, in v katerih jih ni? V normalnih prilikah tudi to vprašanje ne bi moglo povzročati nepremostljivih težkoč. Kajti rešiti bi se dalo na dva načina: Prvič z zdravo pametjo. Kdor ima količkej v redu svojo pamet, bo rekel, najbrže so čistilci po velikih kurilnicah, v majhnih jih pa ni. — Drugič s pomočjo oči. Kdor

ni slep (slepi ljudje so za železniško službo nesposobni!), bo pogledal v kurilnico, in bo čistilce ali videl, če so, ali jih ne bo videl, če jih ni.

Rešiti bi še bilo vprašanje, ali spadata ljubljanski kurilnici med velike, ali med majhne kurilnice. Mislimo, da se ne bomo mnogo zmotili, če ju kar brez vsega uvrstimo med velike, torej med take, ki imajo čistilce na razpolago.

Ali jih v resnici nimajo? Seveda jih imajo, vsaj na papirju. In tukaj se pričinja stvar, ki je bila že od vsega začetka jasna, nekoliko komplicirati. Čistilci so in jih ni! Ljudje so nameščeni kot čistilci strojev, prejemaajo tudi dohodke čistilcev strojev, vršijo pa pisarniške posle! Seveda od gospoda, ki je vaju sukati pero, se ne more zahtevati, da vzame curko v roke in gre brisat kotel! Tukaj se kaže vsa administrativna brihtnost naše gospode. Ker si ne znajo priboriti kreditov za pisarniške moči, nastavijo te moči kot čistilce strojev in jih dirigirajo v pisarne, stroje pa naj snaži že itak zamazani kurjač!

Koncem koncev bi lahko rekli, kaj nas to briga, če se to ne bi vršilo na naš in samo na naš račun. Da je tako, evo dokaza: Pri določanju turnusov se vzame po osemurnem delavniku za bazo 33 odstotkov (rajše nekaj več kot manj). In sicer se to določa za strojevodsko službo. Po predpisih pa mora biti kurjač eno uro pred strojevodjo na lokomotivi. Torej je že tukaj pri vsaki turi prikrajšan za eno uro. Sedaj pa se zahteva, naj poleg tega še kotle snaži! Po službi seveda!

Gospodje, ali se ne zavedate, da s takimi zahtevami kršite pozitivne zakone? Ali ste si v svesti, kaj doživijo prej ali slej ljudje, ki kršijo zakone? Ali nas smatrate za tako neumne, da ne znamo do toliko šteti, kolikor imamo prstov na roki? Bodite uverjeni, da si vsako tako krivico dobro zapomnimo.

Slučaj Ranftl

Eden izmed najvažnejših sodobnih problemov, ki jih rešujejo moderne države, je socialno vprašanje. To vprašanje so reševali in rešili ponekod boljše, drugod slabše, marsikje ga še rešujejo, toda v večini držav je stvar tako urejena, da so vsaj glavni deli tega vprašanja, zavarovanje za slučaj onemoglosti in nezgode, kolikor toliko znosno urejeni.

Pred dvema leti smo imeli volitve v celniško blagajno. Navdale so nas z nado, da se bodo končno tudi pri nas začele razmere zboljšati. Ta nada se do danes ni izpolnila in tako se tudi marsikateri kurjač sprašuje, kje je krivda, kdo vodi cen-

tralo? Boln. blagajno ima v rokah Zveza jugosl. nacion. železničarjev in brodarjev. Pripadniki te zveze so šli takrat s primeranim navdušenjem na volišče in so zaupali svojim funkcionarjem to velevažno nalogo, da se brigajo za ureditev perečih socialnih vprašanj med železničarji. Vsa čast jim kot ljudem, vendar njihovega dela ne moremo brez vsakega pridržka pohvaliti. Izgovarjajo se na ovire, ki jih jim delajo v ministrstvu, torej bi jim morali mi priboriti še razne položaje v ministrstvu! Ali bi bilo potem kaj več uspehov?

Naš tovariš Ranftl se je pred časom v službi ponesrečil, tako da je zdaj za vsako železniško službo nesposoben. Zgubil je desno nogo, a železniška služba zahteva samo zdrave, cele ljudi. Centralni odbor boln. blagajne pa mu je priznal kot rento 30 odstotkov njegove urne plače, menda zato, ker se ga še glava drži. Bogme, če bi bil še glavo zgubil, bi bil, kakor pravijo, dober »za dilje«, nosit mi bi pa potrebovali nekaj takih, ki bi ven znosili vse one, ki o taki renti odločujejo, predvsem tiste, ki s kvarnimi posledicami svoje nesposobnosti ustvarjajo take žrtve.

Ponesrečeni tovariš je postal žrtev poklica. Gotovo bi sam najrajše izvrševal svojo službo še nadalje, da bi mogel nabavljati sredstva za sebe in svojo družino. Nesrečni slučaj je hotel, da se je njegova pot naprej predčasno zaključila, in ali je to socialno, da se mu odrejajo, ko je za vsako drugo delo nesposoben, manjši dohodki, nego jih je imel tik pred nesrečo?

Zahtevamo, da se mu odmeri taka renta, da bo mogel s svojo družino izhajati in pošteno živeti! Ne bomo ugovarjali, da se centralni odbor ni držal obstoječih predpisov, vendar bi bila v prvi vrsti njegova dolžnost, da dela na izboljšanju raznih predpisov, ki se v praksi izkažejo kot nezadostni, nesocialni, krivični!

Članek iz Oblasne Uprave Subotica

Šta je ložlač? Ložlač je jedna važna osoba kod drž. železnice, koja vrši napornu i najtežu službu između ostalih službenika, i koja do sada nije bila priznata kao ostali službenici. Prilikom od kada se mi ložlači organizujemo i stvorili smo naše ložlačko udruženje, od toga doba se primećuje, da se priznaje i ložlač: i zato, drugovi, mi svi ložlači trebamo da poštuemo naše ložlačko Udruženje i da ga još većma organiziramo i širimo po našoj celoj državi, da dokažemo onim ložlačima, koji još nisu članovi našeg Udruženja, neka se uvere, da je naše Udruženje za nas korisno, i neka

dolični svi postanu članovi, koji do sada nisu članovi našeg udruženja; jerbo svaki ložlač, koji vrši svoju dužnost tačno in savesno i održava se ložlačkih pravila, svaki onaj ložlač, koji to učini može očekivati puno koristi i zaštitu svojih interesa.

Treba znati, danas i Generalna Direkcija i ostale Direkcije priznaju naše Udruženje i lepo razgovaraju u slučaju potrebe sa vodstvom našeg Udruženja. Tu se puno primećuje, da ipak je i ložlač u našoj državi jedan od važnih službenika.

Na osnovu cvoga molimo sve članove našeg Udruženja po celoj našoj državi, da bi lepo uputili odnosno savjetovali one ložlače, koji nisu još članovi našeg Udruženja, da postanu što pre članovi i s tim da širimo naše Udruženje i povećavamo po celoj našoj državi, pošto je dužnost sviju nas ložlača, koji smo već članovi našeg Udruženja, da uložimo sve sile što je moguće da nešto izradimo i pokažemo ostalim službenicima kod železnice, da ne smatraju nas ložlače, da smo mi zadnji ljudi u našoj zemlji.

Moramo pokazati, da se i mi organiziramo i širimo naše Udruženje i s tim da poučavamo one članove, kojima do sada nije poznato, šta je ložlačko Udruženje, širimo našu stalešku svest. Pošto je naše ložlačko Udruženje u celoj našoj državi dozvoljeno i priznato od strane Ministarstva Unutrašnjih Dela i kod Ministra Saobraćaja, to je jako žalosno, da u pojedinim mestima ložlači ne smeju, odnosno u nekim mestima neće da se udruže u našem Udruženju.

Nama ložlačima, koji smo članovi našeg udruženja, je dužnost da uložimo sve sile i trud za one ložlače, koji do sada nisu članovi našeg udruženja, da postanu članovi i da im se protumači, šta je naše Udruženje.

Molimo sve naše članove u celoj našoj državi da, kada pročitaju ovaj članak, predadu list onim ložlačima, koji nisu članovi našeg Udruženja, da se uvere i postanu što hitnije članovi ovog udruženja.

O našem radu u buduće možemo očekivati puno koristi. Mi ložlači imademo u mnogim slučajevima protivnika na lokomotivi, to jest mašinovoda, koji često putaju gnjaviti nas ložlače i protivu nas radi. Zato drugovi ne trebamo sa ovakvim strojovodama biti dobri, ako to oni ne zasluže.

Iz Udruženja

Oblastna uprava Ljubljana. V zadnji številki se nam je glede sej vrinila pomota. Objavljeno je bilo, da se redne seje vršijo vsak prvi in drugi četrtak v mesecu

namesto, kakor bi se moralo pravilno glasilati, vsak prvi in tretji četrtak. Opozarjamo tovariše, zlasti odbornike, na to pomoto in prosimo, da vzamejo na znanje, da se rešene seje više vsak prvi in tretji četrtak v mesecu.

O d b o r.

Iz Sarajevske Oblasne Uprave.

1. Izbora počasnog predsednika Oblasne Uprave Sarajevo. Oblasna uprava udruženja ložara u Sarajevu izabrala je za svoga počasnog predsednika g. Dušana Pavasovića, šefa person. odseka u mašinskom odelenju direkcije Sarajevo. Cjenjeći dosadnji rad njegov, koji je bio uvijek na korist svih službenika bez razlike, udruženje se nada da je našlo predusretljiva čovjeka i dobroga službenika, pa da će i nadalje u granicama zakona poslužiti interesima sviju nas bez obzira na granu službe.

2. Članarina i pomoći iz iste. Opšte je mišljenje, da naši članovi plaćaju dovoljnu članarinu, samo se nameće pitanje, dali je naša članarina dovoljna da udovolji svima traženjima članova na osnovu naših pravila.

Nama se čini da to pitanje treba dobro proučiti i staviti ga sa rešenjem na jednu zdravu bazu.

Do sada se je pokazalo da naša članarina ne može da udovolji svima traženjima članova. Naša pokrajinska organizacija u Sarajevu, do sada je skoro veći dio članarine upotrebila na isplatu posmrtnina i blagajna zbog toga oskudjeva u novcu da izide u susret udruženju za druge svrhe. Stoga se nameće pitanje, kako da se regulišu izdatci sa primitcima.

Mišljenje je gosp. Dušana Pavasovića, da udruženje ne može više da baca ovolike svote samo na posmrtnine; sada na račun tih posmrtnina članovi ne plaćaju poseban doprinos.

Stoga bi trebalo pravila revidirati i naći pogodnu soluciju, da se u nekoliko nade smjer među rashodima i prihodima.

Ne bježi se od toga, da članovi ostanu bez pomoći u slučaju smrti, ali ta pomoć mora da bude prema finansijskoj mogućnosti našeg udruženja i prema visini uplaćenih doprinosa.

Udruženje mora da se bavi i tom mišlju, da materialno pomogne one članove, kojima je potrebna neka pravna zaštita.

Vlado Curić je na našoj godišnjoj skupštini izabran za predsednika nadzornog odbora te zato se ne pronalazi ništa krivim kao što su neki članovi govorili, dok je bio sekretar u 1925 godini.

† Jakob Brkić

ložar ložione Osijek.

U utorak 31. VI. preminuo je u Brodancima (kod Bizovca) drug Jakob Brkić, ložar ložione Osijek, u najljepšim godinama svoga života — u 34 godini. Surova bolest tuberkuloze, koja ga je u kratko vreme, fizički satirala, otrgla je za navek iz naših drugarskih redova najboljeg među najbolim, našeg agilnog druga.

Bijeda i nevolja naterala je i njega kao i hiljadu druge sirotinje, da se lati najtežeg ložarskog posla u borbi za održavanje gologa života. Sumpor i drugi gazovi pri loženju i vršenju dužnosti danju i noću vjerno u službi za saobraćaj državnih željeznica postepeno ali sigurno razdrali su mu napaćena pluća, dok nisu usadili tuberkulozu, koja ga je najzad i prije vremena u grob poslala. Neaskrbljenu ostavlja ožalošćenu ženu i dvoje sitne dječice.

Udruženje ložara, a naročito podružnica Osijek, gubi u njemu jednoga valjanog i agilnog druga. Njegovom pogrebu na dan 1. VI. prisustvovao je priličan broj drugova ložara i ako su bili dockan obavješteni.

Pokojni drug praćen je po drugovima, koji su mu položili na grob vjenac sa vrpcom na kojoj je ispisano: Poslednji pozdrav od drugova ložara. Drug Sunarić iskazao je nadgrobni pozdrav sa završetkom: Neka ti je lahka rođena gruda, u miru počivaj, mili družo.

Zahvale

Prav iskrena hvala Udruženju kurjačev žo ob prilici moje težke boleznj podeljeno mi podporo v znesku 300.— Din.

V Ljubljani, 20. V. 1927.

Bakšič Franc.

Najlepše se zahvaljujem Udruženju kurjačev, Oblasni upravi v Ljubljani za podeljeno mi bolniško podporo v znesku 300.— Din.

Zidani most, 18. V. 1927.

Prelesnik Franc, pom. kurjač.

Podpisana se najlepše zahvaljujem Udruženju kurjačev, Oblasni upravi v Ljubljani za nakazano mi posmrtnino v znesku 1500.— Din in za prekrasni venec. Posebno zahvalo pa izrekam pevskemu društvu »Sloga«, kakor tudi jeseniški sokolski godbi, vodji kurilnice g. Tumi za njegovo požrtvovalnost, gospodu Bakšiču za poslovljni govor in vsem kurjačem, to-

varišem mojega pokojnega moža, ki so ga spremili na zadnji poti.

Jesenice, 10. maja 1927.

Karla Florenin, vdova.

Najlepše se zahvaljujem Udruženju kurjačev Oblasni upravi v Ljubljani za izplačilo posmrtnine 1500.— Din povodom nenadne smrti mojega moža.

Obenem se zahvaljujem vsem njegovim tovarišem kurjačem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, enako vsem drugim znancem, zlasti rokodelcem iz kurilnice Ljubljana II, ki so se v zelo lepem številu udeležili pogreba, gosp. strojn. nadzorniku Zakotniku in gg. strojevodjama Ažmanu in Prestarju, ki sta se tudi potrudila k tem pietetnem činu.

Marija Žužek, vdova.

Zahvale primili smo od drugova Mahmud Mlivića i Rašida Islamovića iz Bos. Broda, koji su za vreme svoje dugotrajne bolesti primili potporu svaki u iznosu od 300.— dinara. Zahvaljavaju se naročito drugu Laliću, koji ih je u njihovom teškom bolovanju posjetio.

Udruženje ložara, podružnica Osijek javlja, da je njen član

Jakob Brkić

ložar ložione Osijek

iznenada preminuo u utorak 31. V. o. g.

Smrtu ovog svojeg člana gubi Osiješka podružnica jednog vrlo agilnog i požrtvovalnog radnika, pa će ga svi njegovi drugovi sačuvati u najlepšoj uspomeni.

Удружење ложача, подружница Осек јавља, да је њен члан

Јакоб Бркић

ложач ложионе Осек

изненада преминуо у уторак 31. V. o. g.

Смртју овог својег члана губи Осешка подружница врло алилног и пожртвовног радника, па ће га сви његови другови сачувати у најлепшој успомени.